

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia Catholica, Hoc Est Christianae Fidei, Qvam Ad
Salvtem Animarvm Aviti Avgvstae Domvs Saxonicae
Principes, Reges, & Imperatores coluerunt, Gloriosa
Confessio**

Cutsemius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1621

Henricvs, Thuringiae Landgrauius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11884

non procul à fine , omnia hæc breuissimè complectitur: Anno Domini , inquit , millesimo ducentesimo octauo Principes post mortem Philippi Regis in Ottonem conueniunt , qui fuerat aduersarius Philippi , cuius parti etiam Papa fauebat . Iste Otto maturauit ad Papam venire pro imperiali consecratione , solenniter proficiscitur , consecratur , post annum excommunicatur : Eique filius Henrici Imperatoris Rex Siciliae Fridericus suscitatur à Papa . &c. Fridericus venit de Apulia contra Ottoneum , post annos aliquot Otto moritur , Fridericus dispositis , prout melius potuit , rebus , Romanam proficiscitur , in Imperatorem consecratur An. Do. 1220.

Ab hoc Friderico , qui tandem à virtute summi Principis totus degener , totus vitiösus , nec resipitcens , in Oecumenico Concilio Lugdunensi I. à Papa Innocentio IV. excommunicatus , & Imperio priuatus fuit d. 21. Iunij , An. 1245. numerant pleriq; Chronologi , & Historici viginti , & octo annorum interregnum , vsq; ad Imperium Rodulphi I. Habsburgensis , qui an. 1273. electus est , vt statim intelligemus .

HENRICVS,

Thuringiæ Landgrauius.

LEGIMVS tamen in Chronicis Alberti Abbatis Stadensis qui illo tempore scripsit , Friderico deposito , instinctu , hortatuq; summi Pontificis , à nonnullis Principibus surrogatum

H

gatum

gatum fuisse Henricum Thuringię Landgrā-
uium. Interea, inquit, Papa sollicitari fecit Prin-
cipes, quos ad Imperium regēdum credidit idoneos,
vt aliquis eorum onus Imperij sumeret & labore,
promittens ei quicunq; imperitum assumeret, consi-
lium, & auxilium, pariter & fauore. Et mox: An.
1246. Henricus, inquit, Landgrāius Thuringię
iuxta Heripolim in Ascensione Domini à Mogun-
tino, & Coloniēse, & quibusdam principib. (quos
arbitror ego potissimū Ecclesiasticos fuisse,
quia paulò post idem ait, Henricum ab alijs
vocatum Regem clericorum) in Regem eligitur.
Plerique enim Friderico adhuc adhærebant,
idē idem: Papa etiam, inquit, omnes Principes
Alemanniæ per Legatos sollicitauit, vt Fridericum
desererent, & Henrico tanquam filio obedientia
adhærerent. Sed Henricus iste sagitta petitus,
prope Vlmam eodē anno, quo electus est, fato
occubuit. Eadem deponit testis coetaneus, &
fide dignus, Author Fragmenti Historici,
quod Chronicō Alb. Argent. præmitti solet,
prope finem suæ historicæ: Innocentius aut̄ Pa-
pa celebrato Concilio, mediantibus Patriarchis An-
tiochiae, & Aquileiensi, Imperatori Constantinopoli-
tano, & multis Maiorib. Ecclesiæ, recitauit damna,
& grauamina, excessus plurimos, & crimina Fri-
derici & lata sententia excommunicauit eum, &
priuauit eum Imperio, & omni honore. Principes
verò Alemanniæ, scilicet Archiepiscopus Mogunti-
nus, & Coloniensis & Treuirensis cum ceteris Epi-
scopis Argentinensi, Metensi, Spirensi, & alijs elege-

runt apud Herbipolum Henricum, Lantgrauium
Thuringiae in Regem.

WILHELMVS, COMES HOLLANDIÆ.

An. 1247. refert idem Albertus: Papa Henrīcū Landgrauium mortuum intelligēs, Petrum Capucium de Aureo velo, diaconum Cardinalem misit in Teutoniam, qui euocatis Archiepiscopis, & Episcopis, quos potuit, Concilium prope Coloniam celebravit Festo Michaelis, & feria 5. post Michaelis VVilhelmus frater Comitis Hollandiae, à quibusdam Episcopis & Comitibus in Nussia in Regem Romanum ad gubernandum imperium est electus, & an. 1249. vt idem testatur, Aquisgrani coronatus: quē an. 1256. quo Chronica sua finit, idem Albertus refert à Frisonib. interemptū.

Cum Alberto per omnia congruit Fragmētum Historicum, cuius Author ad finem historiæ: Mortuo verò, inquit, Henrico Rege, Innocentius Papa pro alio Rege laborabat, & inter Principes non inuenit aliquem, qui se de Regno vellet intrumittere contra Fridericum & filium suum Conradum. Tandem Dux Brabantiae filium sororis suæ VVilhelμum, Comitem Hollandiae, Domino Papæ, & Episcopis Alemanniæ præsentauit: Quem Episcopi elegerunt in Regem apud Coloniam, promittentes ei iuramento præstito, rebus & personis fideliter assistere. Qui cum Episcopis, Comitibus, & Nobilibus obsedit Aquisgranum & firmissimum castrum Kensisberg verò. Verde in fluvio Rheni, & Ingelheim, quæ om-